

идѣ право въ полицията и тамъ да ти хванѣ одаѣ за бѣсплото (*und ihm ein Logis im lichten Galgen miethe*). *Рш.* 47.

Ода́мъ *сл. св.* **Ода́вамъ** *сл. дл.* уступлю, уступаю: Той бѣше спечелилъ едно голѣмо име въ юмрушкото сраженіе. Сичкитѣ други му са одадохъ (*tous les autres lui cédèrent*); и азъ само са надѣяхъ за побѣдата. *Т.* 81. Войскитѣ на Фалапта са одаватъ (*succumbent*) и смѣлость ги остави. *Т.* 273.

Одвай *нар.* едва, насилиу (*ср.* едва, едвамъ): Одвай дойде при свои-те дворѣ; Така Дойчинѣ легна и си умре. *М.* 154. Одвай Митреѣ отго̀орило. *М.* 184. Одвай со душа (*сле душа*). *М.* 424. Марко одвай ѣж подкрена (торба-ва) на рамена со мѣждрак-отъ. *М.* р. 528.

Одвѣтъ **Одвѣдъ** *предл.* по ту сторону, за: Одвѣтъ (*у Чол.* *стр.* 201: одвѣдъ) Анадолукѣтъ въ Лондра.—Одвѣтъ Златица въ Казанлъжко поле. *Кп.* 99.

Одвѣ *нар.* вдвое, за двоихъ: Гръкъ-тъ казалъ на женѣ-тъ си: копси, коконо. А на коконѣ-тъ омръзнало вече да рѣже и ти рекла: „Копси, копси, ама чобанѣ динли (одвѣ яде). *Ч.* 177. И тогава ся радваше, като гледаше кѣщата си одвѣ по широка колкото испървомъ. *Р. А.* 60.

Одебелѣѣѣ *сл. св.* **Одебелѣвамъ** *сл. дл.* потолстѣю, толстѣю. *Ц.*

Оде́вѣ *нар.* давича: Попѣ Георги ми каза оде́ве, че умѣтъ ѣ е захваналъ да са избистрява изново. *З.* 49. Оде́вѣ ся бояхъ да ти попытамъ. *Р.* 21. „Да бже! Нѣ отъ оде́вѣ нали казваше, че желашъ да отидешъ на бащиниѣта си?“ *Р. А.* 121.

Одѣ́ламъ *сл. св.* **Одѣ́ламъ** *сл. дл.* обтешу, обтесняваю, отѣ́лаю: Послѣ това единѣ цѣлъ мѣсецъ отиде за да повкопаѣ дръвото, да го одѣ́ламъ и да му дамъ образъ на корабъ. *Р. С.* 76. Единѣ зодчій е събралъ голѣмы колонны и много добръ одѣ́ланы камани. *Т.* 364. На едного глава-та спукана, а на другогъ не одѣ́лана. *Ч.* 188. Въ *переносномъ* значеніи: Примѣри-ти образуватъ и имъ одѣ́лватъ сръдце-то по-добрь отъ колко-го уроци-ти и заповѣди-ты. *Л. Д.* 1872 р. 153. **Одѣ́лване** *с. с.* Въ кожѣ черковѣ има днесъ у насъ да ся приказватъ нѣравственны поученія на народа за одѣ́лваніе лоши-ты нѣравы и обычаи. *Л. Д.* 1870 р. 103.

Оде́рѣ (**Одерѣ** *М.*) *сл. св.* **Оди́рамъ** *сл. дл.* сдираю (кожу): Ял-ла, Боже, помози! Да одеремъ сто козы. *Ч.* 246. На лѣсниѣ-тъ е най-мѣчно да ся одере носъ-тъ. *Ч.* 189. Доде ти ги заклале (*шмелета-та*), Босулъ го беше и одралъ; Доде ти ги одрале, Босулъ го беше опекалъ. *Ч.* 284. „А знаешъ ли ти, че азъ ща да та одера жива?“ *З.* 130. Да одырешъ живъ влъкъ, и до гдѣ-то е още кожата му